

Revistă săptăminală a Așezămintelor culturale

VIZITA CONDUCĂTORILOR DE PARTID ȘI DE STAT ÎN REGIUNILE CRIȘANA ȘI BANAT

Timp de patru zile, tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Birlădeanu și Iosif Banc au fost oaspeții dragi ai locuitorilor de pe cele trei Crișuri și din cimpia bănățeană. Bucuria cu care conducătorii de partid și de stat au fost întâmpinați de către cetățenii din cele două regiuni în timpul vizitei, urările de bun venit rostite din toată inima sînt dovezi atotgrăitoare de profundă dragoste față de conducătorii iubiți ai poporului nostru.

La Oradea, tineri îmbrăcați în minunate costume naționale i-au înconjurat pe oaspeți cu brațele încărcate cu flori. Exprimînd apoi tradiționalul semn de urare pentru înalții oaspeți, s-au oferit conducătorilor piine și sare și plosca de lemn încrustată.

Pe tot parcursul, de la gară pînă la marea piață din fața sediului Comitetului regional de partid, oaspeții au fost salutați de zecile de mii de oameni, români și maghiari, bătrîni și tineri, femei cu copil în brațe, elevi și studenți care au umplut bulevardele și străzile. „Trăiască scumpa noastră patrie — Republica Socialistă România“, „Trăiască unitatea întregului popor în jurul partidului și guvernului“ — aceste cuvinte pornite din inimă au răsunit cu putere pretutindeni.

La Comitetul regional de partid oaspeții au avut o scurtă întîlnire cu cadrele de răspundere ale organelor locale de partid și de stat.

Apariția la balcon a conducătorilor de partid și de stat este salutată cu ovații și urale îndelungi. Adresîndu-se mulțimii, tovarășul Nicolae Ceaușescu a transmis celor prezenți, tuturor locuitorilor orașului, un călduros salut din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

În cuvîntul său, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că în anii planului șesenal țara noastră a cunoscut un nivel de dezvoltare economic și cultural cum nu a mai fost nicicînd, că viața oamenilor muncii a devenit tot mai bună și mai înfloritoare, subliniind că acestea sînt rezultatul muncii pline de însuflețire a întregului popor, a oamenilor muncii români, maghiari, germani, care luptă strîns uniți, înfrățiiți, pentru întărirea și progresul continuu al patriei comune — România Socialistă.

În piață răsună urale la adresa partidului și a conducerii sale.

Primul obiectiv industrial vizitat de înalții oaspeți la Oradea a fost uzina de alumina, o însemnată realizare tehnică a proiectanților și constructorilor noștri. Aici se plămădește pentru prima oară în țară alumina, materia primă din care se produce aluminiul românesc. Întîmpinați cu dragoste fierbinte de către muncitorii, tehnicienii și inginerii uzinei, conducătorii de partid și de stat primesc ample informații despre stadiul și perspectivele dezvoltării întreprinderii, menită să valorifice din plin resursele de bauxită ale munților noștri.

La înapoiere în oraș oaspeții au străbătut terenul unde se vor ridica, în noul cincinal, mai multe uzine și fabrici care vor întregi panorama industrială orădeană. Conducătorii de partid și de stat s-au oprit apoi la uzinele „Infrățirea“, una din marile întreprinderi constructoare de mașini, ale cărei produse s-au impus și peste hotare. Metalurgiștii au informat pe conducătorii de partid și de stat despre preocupările lor pentru îmbunătățirea continuă a produselor și reducerea prețului de cost, manifestîndu-și în același timp bucuria acestor clipe de neuitat.

În aceeași zi, după-amiază, conducătorii de partid și de stat au fost oaspeții cadrelor didactice și studenților de la Institutul pedagogic unde în sala de consiliu a avut loc o întîlnire cu cadrele didactice ale institutului.

Seara, la Teatrul de stat, oaspeții au asistat la un spectacol dat în cinstea lor de către artiștii amatori din Crișana.

A doua zi continuîndu-și vizita în regiunea Crișana, tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Birlădeanu și Iosif Banc au pornit spre Valea Crișului Alb.

Primul popas s-a făcut la Salonta. Mii de locuitori au ieșit pe străzi ovaționînd pe vizitatori care s-au oprit în fața sediului cooperativei agricole „Drapelul Roșu“.

Primirea entuziastă făcută conducătorilor de partid și de stat la Timișoara.

Mîndri de roadele muncii lor, membrii cooperativei au arătat că în cei aproape 15 ani de existență cooperativa lor agricolă posedă astăzi o avere obștească de peste 17 milioane lei. Producțiile bune la hectar, veniturile obținute din cultura legumelor, din zootehnie au făcut să crească zestrea cooperativei și, paralel cu aceasta, bunăstarea cooperativilor. Valoarea zilei-muncă în 1965 a fost de 28 lei, din care 21 plătiți în numerar.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu se adresează miilor de oameni adunați în curtea fermelor, aducînd cooperativilor salutul conducerii de partid și de stat. Subliniind că rezultatele cooperativei „Drapelul Roșu“ din Salonta fac parte din bilanțul bogat al succeselor agriculturii noastre socialiste, secretarul general al C.C. al partidului a adresat tuturor participanților îndemnul de a-și consacra și pe viitor toate eforturile în vederea dezvoltării cooperativei, înfloririi agriculturii noastre socialiste.

Călătoria a continuat apoi spre Sintana. În apropierea comunei, 300 de călăreți, solii satului, îmbrăcați în zeghe de dimie albă, au venit spre a aduce un prim salut. La trecerea oaspeților ei se apleacă descoperindu-se cu un gest larg — salutul moștenit din bătrîni, veche tradiție de ospetie.

La sediul cooperativei a avut loc apoi o întîlnire cu membrii consiliului de conducere, în care președintele cooperativei, Gheorghe Goina, Erou al Muncii Socialiste, a înfățișat oaspeților dragi aspecte din activitatea și viața cooperativilor. De la 24 000 de lei, cît reprezenta averea obștească în 1950, cînd s-a înființat cooperativa, s-a ajuns la 20 milioane în prezent.

Înalții oaspeți s-au interesat apoi de recoltele obținute și prevederile de viitor ale cooperativei. Gazdele au arătat că în anul trecut cooperativa a obținut recolte bune și că și-au propus să nu aibă o recoltă de grîu mai mică de 3 000 kg la hectar și să nu culeagă mai puțin de 4 500—5 000 kg de porumb de pe aceeași suprafață. Harnicii gospo-

(Continuare în pag. a 3-a)

Din sumar:

● În pag. a 3-a

CU FORȚE UNITE, LA BELȘUG

de C. Vasile

● În pag. 4-5

BRÂNCUȘI

de Baruțu T. Arghezi

CLIPE DE NEUITAT

de Marcel Breslașu

● În pag. a 6-a

VREMEA ȘI PREVEDEREA EI

de Const. Stoica

Căminul — propagator de cultură

Aspecte din regiunea Dobrogea

LĂUDABILĂ PREOCUPARE

Omul satului socialist a căpătat un orizont mai larg, el vede mai departe de propria lui ogradă, îl interesează tot ce se petrece în țară și în lume, este pasionat de problemele de artă și de știință. Căminul este acela care îi poate împlini aspirațiile spre cultură.

Calitatea manifestărilor prezentate la căminul cultural din comuna Castelu atrage numeroși spectatori. Activiștii culturali, printre care trebuie amintit tinărul și entuziastul director al școlii — Nicolae Ochea, au înțeles că adevărata menire

a căminului este de a fi un propagator de cultură variată, multilaterală.

În afara problemelor cu caracter agricol, care ocupă un loc important în activitatea căminului, săteanul mai are posibilitatea să afle aici o seamă de alte lucruri. Vom aminti numai câteva dintre manifestările care au stîrnit un deosebit interes: conferința despre sistemul nervos ținută de un medic venit de la raion, expunerea profesoarei Murgevel Omer despre biologi de mare valoare, călătoria pe hartă De la Bistrița la Bacău. După rulara filmelor Comoara din Vadul Vechi și Neamul Șoimăreștilor au avut loc procese cinematografice pe baza unor texte trimise de casa raională de cultură. La aceste procese au apărut în „instanță” mulți țărani cooperatori printre care Nicolae Brădeanu, Sora Strava și Dumitru Coman.

Un ciclu de conferințe sortit succesului a fost cel privitor la istoria Pământului. Din păcate însă, după o primă expunere despre Scrisul în piatră, ținută în luna

octombrie, ciclul (denumirea aparține inițiatorilor) s-a încheiat. Directorul căminului ne-a asigurat însă că va fi continuat.

Să vedem ce activitate s-a desfășurat timp de o săptămână la căminul cultural din Castelu. De pildă, de la 18 la 25 ianuarie, țărani cooperatori au putut asista la o conferință cu caracter zootehnic, o expunere a medicului despre îngrijirea sănătății, un spectacol prezentat de Teatrul de păpuși din Constanța, conferințe despre dezvoltarea energiei electrice și despre Unirea Principatelor, o informare politică, iar duminica, la un spectacol artistic prezentat de brigada de agitație, formația de dansuri și soliștii din comună.

Trebuie să recunoaștem că un asemenea program săptămînal îl mulțumește și pe cel mai exigent spectator dacă ținem seama și de faptul că aceste manifestări au fost de un bun nivel calitativ. Activitatea căminului din Castelu dovedește o lăudabilă preocupare pentru răspîndirea bunurilor culturii în rîndul maselor.

Note de lectură

Horia STANCU:

ASKLEPIOS

Asklepios este numele eroului care dă titlul romanului. El este un tinăr bun, cinstit sufletește care, din cauza binelui pe care îl face totdeauna, este sortit suferințelor. Fiu al zeului Apollo, are, totuși, în Eumeniches, pe părintele său pămîntesc.

În timpul cît acesta era plecat la război, soția sa, buna Ixiona se îndrăgostește de zeul Apollo și, din dragostea lor, se naște eroul romanului. Din această cauză Eumeniches îl urăște și caută să-l îndepărteze de lângă ceilalți doi fii ai săi. Ocazia se ivește curînd. Împreună cu alți 10 soldați, Asklepios este trimis ca ajutor lui Agamemnon care strînge oștiri pentru războiul împotriva Troiei. O furtună năpraznică îl desparte de grosul flotei lui Agamemnon și astfel, după zile și nopți, bătut de vînturi, suferînd de sete și foame, împreună cu alți 15 ostași, ajunge rob în Egipt, după care vor avea să mai urmeze și alte suferințe și robii.

Aici, învață medicina de la marele Anu, care este ucis, pentru că a vindecat în loc să omoare, cum i s-a cerut.

Rămas singur, Asklepios fuge din robie, cu gîndul și cu dorul de a se întoarce în țară, dar fără voia lui se depărtează mai mult de pămîntul natal, întîmpinînd suferinți supraomenești. Alungat din toate părțile, el este forțat să plece, pentru că, vrînd să facă bine oamenilor, strică vechile rînduiri, amenințînd viața de huzur a stăpînilor. Rătăcește ani de zile, dintr-o țară în alta, și suferă umilinți. Ajută pe săraci, pe nevoiași, pe robi. Este împotriva războiului, a jafului și desfrîului dezlănțuit de puternicii dornici de averi și mîrire.

Pierde pe rînd pe cei dragi. Este izgonit chiar de ai săi. Renunță la tot ce dorește pentru el, fără a face același lucru pentru suferinzi.

Soarta îi scoate de multe ori Norocul în cale, dar de fiecare dată acesta îi cere cîte ceva în schimb, pe care el ori nu vrea să-l dea, ori nu-l are.

Asklepios este o carte prețioasă, iar Horia Stancu, autorul ei, un scriitor talentat. Cele 400 pagini ale romanului se citesc pe nerăsuflăte. Suferința, dragostea, dorința de a face bine, ca și nerecunoștința oamenilor pentru binele făcut se împletesc și se încheagă atît de unitar, încît ele devin, pentru Asklepios, trepte spre înțelepciune și umanism. Sînt în acest roman pagini zguduitoare, care pledează pentru omenie și împotriva războiului.

VIRGIL CARIANOPOL

O ÎNTREBARE ȘI TREI RĂSPUNSURI

Întrebarea: „La ce manifestări dorii să asistați la căminul cultural?”

Ne răspund trei țărani cooperatori din comuna Murfatlar.

VICTORIA STANCA: Imi place foarte mult să citesc. În ultima vreme am împrumutat de la bibliotecă romanele *Învierea, Un om între oameni, Ion și Dulăii*. Este firească dorința cititorilor de a afla cîte ceva despre autorul pe care îl citesc. Cred că biblioteca ar pu-

tea face niște medaloane literare în care să se vorbească despre viața și opera lui Tolstoi, Rebreanu și a altor scriitori despre care vrem să știm mai multe.

O altă recomandare pentru bibliotecă. A rulat de curînd la cămin filmul „Neamul șoimăreștilor”. Oare nu era un bun prilej să ni se prezinte, printr-o expunere, opera lui Mihail Sadoveanu?

De asemenea, sînt utile și plăcute concursurile pe teme din literatură. S-a ținut unul în vară. De atunci, așteptăm să se mai organizeze și altul.

PERISTERA FRÎNCU: Exista în anii trecuți bunul obicei ca medicii să țină conferințe de educație sanitară. Oare s-a spus totul? Eu cred că ar fi bine ca medicii din comună să vină mai des pe la cămin și să ne învețe prin conferințe cum să ne creștem copiii, cum să ne ferim de boli sau atîtea și atîtea altele.

Și pentru că e vorba de conferințe

vreau să spun că ne-ar interesa să ascultăm expunerii despre cucerirea Cosmosului. Ziarele au scris mult despre Lună. Pe această problemă se poate face o manifestare la cămin.

Săptămînal se țin conferințe pe teme agricole. Asta e foarte bine. Însă ele ar fi mai atractive dacă pe scenă s-ar afla și cîteva planșe iar apoi ar urma un film documentar.

TRANDAFIR ATANASIU: Tuturor ne place să asistăm la un bun program artistic. Însă brigada de agitație sau echipa de dansuri apar rar pe scenă. Formația noastră de teatru a activat în timpul Festivalului bienal „I. L. Caragiale”. Ba chiar a ajuns și la faza regională. De atunci, adică din noiembrie, deși au trecut trei luni, artiștii noștri amatori încă se mai odihnesc.

Cîndva aveam un cor mare aici în comună dar de vreo șase ani i s-a stins glasul. Acum se tot vorbește de organizarea unui cor cu 140 de persoane. Spectatorii vor să-l vadă pe scenă.

DIALOG DESPRE... DIALOG

MICROFOILETON

M-am dus zilele trecute pe la căminul din Mircea Vodă. Dau să intru, dar ușa era închisă. Un om aflat prin preajmă îmi spuse:

- Nu se poate. E închis.
- Pentru reșovare?
- Aș!
- Pentru inventar?
- Da' ce-i cooperativă?
- Atunci de ce-i închis?
- Pentru Dialog. Da, ne pregătim pentru Dialogul pe scenă cu o comună vecină. În sală, e repetiție.
- Repetă de mult?
- Din ianuarie, aproape zilnic. Muncă nu glumă.
- Și echipa de teatru ce face?
- Relache. Ea nu intră în Dialog.
- Dar vreo seară de calcul, de întrebări și răspunsuri s-a mai ținut?
- Omul se uită lung la mine.
- Păi de astea ne arde nouă? Dumneata ții cu vecinii și vrei să cădem la Dialog?
- În clipa aceea veni un om cu plete albe și interlocutorul meu îi deschise rapid ușa.
- Dinsul de ce intră? mă mirai eu.
- E cel mai bătrîn interpret.
- Sosi un tînc. Iar i se deschise ușa.
- Asta cine mai e?
- Cel mai tînc interpret.
- Atunci dă-mi voie și mie să sint... numărul la alegere.
- Nu se prînde! eu îi știu pe toți. Aici se repetă pentru Dialog pe scenă iar oamenii din sat fac dialog la distanță... de căminul cultural.

REALITĂȚI ȘI POSIBILITĂȚI

Interviu cu tov. **Georgeta CATRINA**, directoarea căminului cultural din Poarta Albă:

— Care sînt criteriile după care vă ghidați în activitatea culturală?
— Ne ferim în primul rînd de monotonie. Dacă i-ai da unui om să mînce zilnic aceeași mîncare, oricît ar fi de bună, tot s-ar plictisi. Așa e și cu activitatea culturală, această hrană spirituală trebuie să fie bogată și variată.

— Am dori un exemplu.

— În ultima vreme, la cămin s-au ținut prezentări de cărți științifice, o conferință medicală, o expunere despre Ion Creangă urmată de filmul *Amintiri din copilărie*, călătoria pe hartă *Dobrogea de azi, o seară literară*.

De asemenea, s-a organizat un concurs pe teme de știință popularizată, intitulat „Minuni și... minuni”.

— Pe data de 25 noiembrie s-a făcut un medalion literar Vasile Alecsandri. Nu credeți că ar fi util să prezentați periodic cîte un scriitor?

— Ne-am propus asemenea lucru, dar pentru aceasta solicităm un mai mare sprijin din partea cadrelor didactice.

— Ce acțiuni v-ați mai propus?

— Vrem să inițiem un ciclu de expunerii despre interpreți de muzică populară, ușoară și cultă. Material documentar putem găsi dar se pune problema ilustrației muzicale. Există un magnetofon la C.A.P. iar dacă el ar fi pus, sub formă de împrumut, la dispoziția căminului, s-ar putea realiza multe manifestări interesante.

CONFERINȚĂ CONTRA CRONOMETRULUI

Duminică de februarie la căminul cultural din satul Cuza Vodă. Sala, cît e ea de mare, devenise neîncăpătoare. Profesorul Dumitru Georgescu din Medgidia a venit să țină o conferință despre *moleculă*. Tema — inedită pentru foarte mulți — era normal să atragă atîta popor.

La deschiderea cortinei, oamenii se așteptau să vadă pe scenă cîteva planșe explicative. Dar pe scenă era numai conferențiarul. „Fie și așa” — și-au spus sătenii, instalîndu-se comod pentru a asculta explicații amănunțite în legătură cu un asemenea subiect mai dificil de înțeles.

După cîteva minute s-au lămurit. Conferențiarul parcă participa la o cursă contra-cronometru, citînd conferința se părea că are o singură dorință: să stabilească un record de viteză pentru a se întoarce cît mai repede acasă.

Pe bună dreptate ne spunea tovarășul Ion Albu — directorul școlii din sat — că: „ținută în acest mod, o conferință nu-și atinge scopul, plictisește pe auditori și mai bine s-ar fi renunțat”.

Materiale redactate de **Andrei CROITORU**

La Oradea oaspeții au fost întâmpinați cu tradiționala piine cu sare.

VIZITA CONDUCĂTORILOR DE PARTID ȘI DE STAT ÎN REGIUNILE CRIȘANA ȘI BANAT

(Urmare din pag. 1)

dari din Sintana au mai stabilit să obțină 30 000 kg sfeclă de zahăr de pe un hectar și, în sectorul zootehnic să obțină cel puțin 3 000 litri de lapte de la fiecare vacă și cite 5 pînă la 7 kg de lînă de la o oaie.

În timpul vizitării celor două sere, tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a interesat de producție. Președintele a arătat că se obțin, la metru pătrat, cite 10,2 kg roșii cifră apreciată pozitiv de către oaspeți. Sera amenajată pe o suprafață de un hectar, a fost construită cu meșterii cooperativilor.

La terminarea vizitei, conducătorii de partid și de stat au fost poftiți de gospodarii din Sintana să guste din bucatele lor. Mulțumind pentru primirea caldă, tovarășul Nicolae Ceaușescu le-a urat cooperativilor viață lungă, sănătate, noi succese pe drumul prosperității deschis de partid.

Însoțiți de urările de drum bun, de aplauze și ovații, oaspeții au părăsit Sintana, îndreptându-se spre Oradea.

Seara, în încheierea vizitei conducătorii de partid și de stat au luat parte la o întâlnire cu activul de partid din regiune și la o masă tovarășească.

La plecarea din Oradea locuitorii orașului au transformat bulevardele care conduc spre gară în adevărate culoare vii. Ecolul uralelor și ovațiilor se revărsa peste tot orașul.

Bănățenii au venit pe peronul gării, înveșmînțați în mindrul lor port popular. Alături de strălucitorul costum românesc au putut fi văzute stratele în culori aprinse pe care le poartă sătenii maghiari și sirbi și sobrele vestimente cu nasturi de argint ale germanilor.

Oaspeții au fost întâmpinați de tovarășii Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R. aflat în localitate, Ion Circei, prim secretar al Comitetului regional de partid și Vasile Daju, președintele sfatului popular regional. La sediul Comitetului regional de partid, a avut loc o întâlnire cu cadre de răspundere din aparatul regional de partid și de stat.

Oaspeții au ieșit apoi pe balconul clădirii Comitetului regional de partid. Adresându-se zecilor de mii de locuitori ai orașului aflați în piața operei, tovarășul Nicolae Ceaușescu a transmis tuturor cetățenilor regiunii Banat un călduros salut din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

După ce a trecut în revistă citeva din realizările regiunii, subliniind activitatea rodnică depusă de muncitorii, țărani, intelectualii, de toți oa-

menii muncii din regiunea Banat — români, germani, maghiari, sirbi — tovarășul Nicolae Ceaușescu i-a felicitat din toată inima.

În drumul spre Arad, ștafeta ospitalității e preluată de locuitorii comunelor Orțișoara, Vinga, Șagu.

La porțile Aradului așteptau mii de locuitori ai orașului veniți să-i întâmpine pe oaspeți.

Primul popas a fost făcut la Uzinele de vagoane. Urindu-le bun soșit, gazdele invită pe conducătorii de partid și de stat să viziteze întreprinderea care implinește peste puțin 75 de ani de existență. Colectivul acestei întreprinderi — a arătat ing. Vasile Abrudan, directorul general — va produce la sfîrșitul cincinalului 6 000 vagoane pentru marfă și 200 vagoane pentru pasageri anual.

Despărțindu-se de constructorii de vagoane care și-au manifestat cu căldură sentimentele de mulțumire pentru cinstea care li s-a făcut, înalții oaspeți au vizitat uzina de strunguri binecunoscute la noi în țară, ca și în 36 de țări străine, unele cu o veche tradiție industrială, unde sint exportate.

În comuna Vinga, unde trăiesc și muncesc, uniți în două cooperative agricole de producție, peste 5 000 de țărani români, maghiari și bulgari, familiile cooperativilor au venit în corpore în întâmpinarea conducătorilor de partid și de stat. Localnicii le-au oferit piine și sare, ploști frumoși încrustate, ștergere, țesături cu motive românești, bulgărești și maghiare. Copii tineri și maturi umplu brațele oaspeților cu buchete de flori.

Președinții celor două cooperative agricole de producție informează pe conducătorii de partid și de stat despre acțiuni economice întreprinse cu forțe comune.

Miile de țărani cooperatori din Vinga au ascultat apoi cuvîntul tovarășului Nicolae Ceaușescu care le-a transmis salutul conducerii de partid și de stat, felicitându-i pentru rezultatele obținute.

În comuna Biled, raionul Sinnicolaul Mare, conducătorii de partid și de stat au fost întâmpinați de trimbițași călare, îmbrăcați în frumoase costume bănățene, salutînd pe oaspeți după datina locală.

După tradiționala primire președintele cooperativei, Sabin Bec, prezintă un succint tablou al dezvoltării în ultimii ani, al cărei fond de bază se ridică, la sfîrșitul anului 1965, la peste 15 milioane. La întrebarea tovarășului Nicolae Ceaușescu despre sursele de venituri

și producțiile obținute, președintele cooperativei agricole a arătat că în anul trecut s-au obținut 3 262 kg grâu, 4 866 kg porumb și 31 000 kg sfeclă de zahăr la hectar.

Țărani cooperatori din Biled și-au manifestat mulțumirea pentru sprijinul și îndrumarea permanentă pe care partidul și guvernul o dau agriculturii, angajîndu-se să urmeze neabătut și în viitor îndemnul partidului.

În aceeași zi conducătorii de partid și de stat au vizitat uzinele mecanice Timișoara, după care au fost oaspeții universității timișorene unde au participat la o întâlnire cu cadrele didactice și studenți din acest important centru universitar. Au luat cuvîntul cadre didactice și studenți.

Primit cu însuflețite aplauze a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu care felicită cadrele didactice și pe studenți pentru realizările obținute și subliniază necesitatea continuării muncii de instruire și educare a tinerei generații pentru formarea de cadre de specialiști necesari în toate sectoarele economiei naționale.

În seara zilei de luni, conducătorii de partid și de stat au luat parte la o întâlnire cu activul de partid al regiunii Banat și la o masă tovarășească unde au luat cuvîntul activiști de partid și de stat, oameni de știință, oameni de cultură și artă, muncitori și țărani cooperatori, care în cuvinte emoționante au înfățișat oaspeților realizările obținute în regiune sub înțeleapta conducere a partidului.

Luînd cuvîntul, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat printre altele manifestările de adîncă încredere în partid cu care au fost înconjurați tot timpul vizitei de oamenii muncii din regiune, toastînd pentru poporul nostru muncitor, pentru patria noastră socialistă, pentru activul nostru de partid din regiunea Banat, pentru toți oamenii muncii, pentru toți locuitorii regiunii.

*

Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Banat a luat sfîrșit.

Locuitorii orașului Timișoara și ceilalți soli ai meleagurilor bănățene și-au luat rămas bun de la iubiții lor oaspeți, întovărășindu-i pînă la gară cu flori, cu ovații și aplauze, exprimînd cele mai fierbinți sentimente de dragoste și devotament față de partid și guvern, față de conducătorii poporului român.

Conferințele de constituire a uniunilor regionale ale cooperativilor agricole de producție

Cu forțe unite,
la belșug

Un vechi prieten, agronom, îndrăgostit de meserie, îmi spunea odată, într-o primăvară, hălăduind prin imensa și împlinită holdă de grâu: „Pentru mine — te asigur că și pentru cooperativilor care-l lucrează — pămîntul are ceea ce numim noi suflet. E viu, îl simt cum pulsează viața în el...”

Mărturisirea lui ni s-a părut atunci sentimentală.

Printr-o asociație de idei, deloc întîmplătoare, cuvintele lui mi-au revenit în minte la Conferința de constituire a uniunii regionale de cooperativilor agricole de producție Ploiești, ce a avut loc de curind. Se întruniseră aici peste 900 de oameni; reprezentanți ai membrilor cooperativilor, specialiști din agricultură, activiști de partid și de stat, conducători ai unor instituții regionale.

În prezența tovarășului Chivu Stoica, membru al Prezidiului Permanent și al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, s-au trecut în revistă succesele obținute, s-a analizat atent activitatea desfășurată și s-au stabilit măsuri concrete de cooperare pentru îndeplinirea mărețelor sarcini stabilite de partid în scopul continuei dezvoltări a agriculturii noastre socialiste.

Toți participanții au gîndit desigur ca și prietenul meu, de altfel prezent și el în sală. Ca și el, toți purtau în ochi și în vorbe aceeași arzătoare dorință: sporirea continuă a producției agricole vegetale și animale, factor prim în ridicarea nivelului de trai, material și cultural al membrilor cooperativilor.

Posibilitățile încă neepuizate de sporirea producției la hectar pe cap de animal, au fost căutate și găsite în producțiile mari obținute în 1965, an cu condiții climatice mai puțin prielnice, cînd totuși numeroase cooperative agricole au recoltat între 3 000 și 3 800 kg de grâu la hectar, între 3 500 și 4 100 kg de porumb boabe la hectar, peste 2 000 kg de floarea-soarelui și mai bine de 30 000 kg de sfeclă de zahăr la hectar, și mai ales în diferențele de producție de la o unitate la alta și chiar de la o brigadă la alta.

Exemplele prezentate de către numeroși vorbitori au dus la concluzia unanimă a celor prezenți la acest important eveniment din viața și activitatea cooperativilor agricole, că sursele sporirii producției agricole vegetale și animale nu sînt încă nici pe departe epuizate în regiunea Ploiești.

Numeroși vorbitori s-au referit la necesitatea întreprinderii unor acțiuni comune pentru punerea în valoare, prin plantarea cu vii și pomi fructiferi, a întinselor suprafețe de terenuri situate în pantă din regiunea Ploiești. Unii au scos la iveală marile posibilități existente în regiune pentru extinderea irigației. Alții s-au ocupat de problema generalizării metodei de cointerare materială a membrilor cooperativilor, atît a celor care lucrează în sectorul producției vegetale, cit și a îngrijitorilor de animale.

Multe s-ar mai putea spune despre cele subliniate în cadrul acestei conferințe. Ne vom mărgini să amintim însă că noul organ de conducere — uniunea regională — va reprezenta interesele economice, juridice și social-culturale ale cooperativilor agricole de producție și va participa nemijlocit la ridicarea acestor unități la cel mai înalt grad de dezvoltare. De aci creșterea nivelului de trai, material și cultural al membrilor cooperativilor.

C. VASILE

Clipe de neuitat

Pentru noi, cei peste o sută de scriitori care am poposit în satele țării în această lună a lui Făurar, sub semnul luminos al „cărții”, întâlnirile cu cititorii vor rămâne adinc înscrise în memorie. În memoria minții, firește — cea care înregistrează cifre și date, le cîntărește și le compară — dar și în memoria inimii, în care s-au gravat chipuri de oameni, așezări necunoscute ori regăsite cu necontenite schimbări și desăvîșiri ale acestor vremuri. Deși e cea mai scurtă lună a anului, februarie s-a dovedit și în 1966 — și mai mult decît în anii precedenți — perioada unei bogate... recoltă pe plan spiritual, prilejul unor sărbătorești bilanțuri în agonisirea și fructificarea lecturilor, dar și acela al dezbaterii insufletește a „ceea ce mai trebuie făcut în viitor” pentru reușita... întregului an al cărții la sate! Cei mai bătrîni dintre noi își mai amintesc înțele noastre deplasări în mediul rural, după 23 August, caracterul adesea formal al întâlnirilor dintre cititori și scriitori, pasivitatea celor dinții, stinghereala celor din urmă, chiar atunci cînd erau și ei de obîrșie țărănească... Prea îndelungat fusese întunericul în care trăiseră sătenii, prea mare numărul de analfabeți, prea istovitoare munca în apusele vremuri pentru a îngădui răgazul trebuincios citirii unei cărți, fără a mai vorbi de lipsa totală a librăriilor, a bibliotecilor... Și din acest punct de vedere deosebirile dintre oraș și sat — așa cum le moșteniserăm de la orînduirea burgheză — păreau să caște o prăpastie de netrecut între oamenii muncii de pe ogoare și cei din mediul citadin.

Revoluția culturală a arcut însă o punte largă și temeinică deasupra acestor deosebiri, transformînd satul nu numai în înfățișarea lui, în organizarea lui tehnică, în înzestrarea cu cele mai moderne mijloace și metode de producție, ci și în structura sufletească a săteanului. În noua sa concepție despre lume, despre drepturile și îndatoririle sale de a-și ridica în permanență nivelul cunoștințelor. Cartea a fost și rămîne unul dintre instrumentele cele mai eficiente pentru înfăptuirea acestor revoluționare schimbări; ea a devenit un tovarăș nedespărțit, un prieten îndrăgit, un sfetnic respectat al tuturor și al fiecăruia. În satele ca și în orasele țării Radioul, televiziunea, cinematograful, turneele teatrelor, activitatea căminelor, întregesc tabloul acestei rețele de pătrundere a culturii pînă în cel mai îndepărtat cătun al Patriei noastre și — pentru a folosi un termen din domeniul electrificării — au conectat întreg teritoriul Republicii și la celălalt circuit energetic: lumina științei și a artei, neostoita forță a învățaturii.

Cred că dacă am fi pns degetul, la întimplare, pe harta țării — pentru a verifica realitatea celor de mai sus — descinderea la fața locului s-ar fi soldat cu aceleași imbucurătoare și categorice constatări. Noi ne-am nimerit a fi oaspeții frumoasei comune Viișoara, în raionul Turda, regiunea Cluj. Încă

din primele ceasuri ale dimineții, și în ciuda unui timp mohorit de moină, pe drumuri încă înzăpezite sau desfundate, oameni din satele de peste șapte dealuri, se adunaseră în vastul cămin cultural de la Viișoara, pentru a cinsti așa cum se cuvine cartea. Localul s-a arătat neîncăpător și mulți au rămas în uliță, ascultînd programul prin megafonele stației de radioficare. Au citit din scrierile lor prozatorii Dumitru Almaș, Călin Gruia, Al. Mitru, tînărul poet Ion Crînguleanu — și bătrînul poet care semnează aceste rînduri; a făcut o expunere asupra planului de tipărituri un redactor al Editurii Tinerețului; s-a iscat, pe marginea operelor citite și a celor... proiectate pentru tipar în perioada ce urmează, o discuție cu cei din sală, plină de maturitate, de competență, de spirit de răspundere. Acolo, la cițiva kilometri de Cimpia Turzii — al cărei nume evocă atitea înălțătoare momente din istoria poporului nostru — am auzit glasul unor oameni strălumiți de creație rîvnă cetățenească, animați de a-tot-răzbătătorul spirit de partid; ei știau bine ce vor, ce le trebuie, unde mai stăruie lipsurile, cum pot fi ele depășite și lichidate — și îi era mai mare dragul să asculte cite o țărancă, rostindu-se ca un om al timpului nostru, deși mai vorbește — rămășiță a veacuri de obidă și umilință — cu mina la gură! S-au întrecut coruri și formații de dansuri — printre care cele vestite de la Ceanul Mare —, a jucat teatrul de păpuși din Cluj, de ne-a prins înserarea fără să fi simțit cum au zburat ceasurile. Poate fi încîntare și mulțumire mai deplină pentru un scriitor decît aceea de a vedea că lucrările lui sînt cunoscute și prețuite, pînă hăt departe, într-un sat de pe malul Arieșului? Și alături de noi, scriitorii, se împărțeau de această mulțumire și de această încîntare toți factorii care contribuie la circulația cărții, de la masa noastră de scris, pînă în mîinile cititorului; cei de la editură, cei de la rețeaua de difuzare a cărții, librării și bibliotecarii, învățătorii și metodiștii caselor de cultură, activiștii de Partid și cei ai comitetelor de artă și cultură, toți aceia care prin munca lor — adesea discretă, anonimă — asigură continuitatea acestui lung și complex proces de transmitere a mesajului nostru.

Viișoara, un punct pe harta țării. Dar îndărătul acestui nume stau cinci mii de suflete, de cooperatori harnici, fruntași în producție la toate „compartimentele”; oameni, ca directorul căminului, învățătorul Marin Oargă ori ca tînăra bibliotecară Maria Penea... Cu ce am putea încheia aceste scurte note decît cu consemnarea faptului că în ziua întâlnirii noastre cu gospodarii din Viișoara, pe fișele bibliotecii a apărut încă un cititor: cu acesta numărul iubitorilor de carte a atîns impresionanta sumă de 2009! Îngăduiți-mi să îl scriu și în litere: două mii nouă!

MARCEL BRESLAȘU

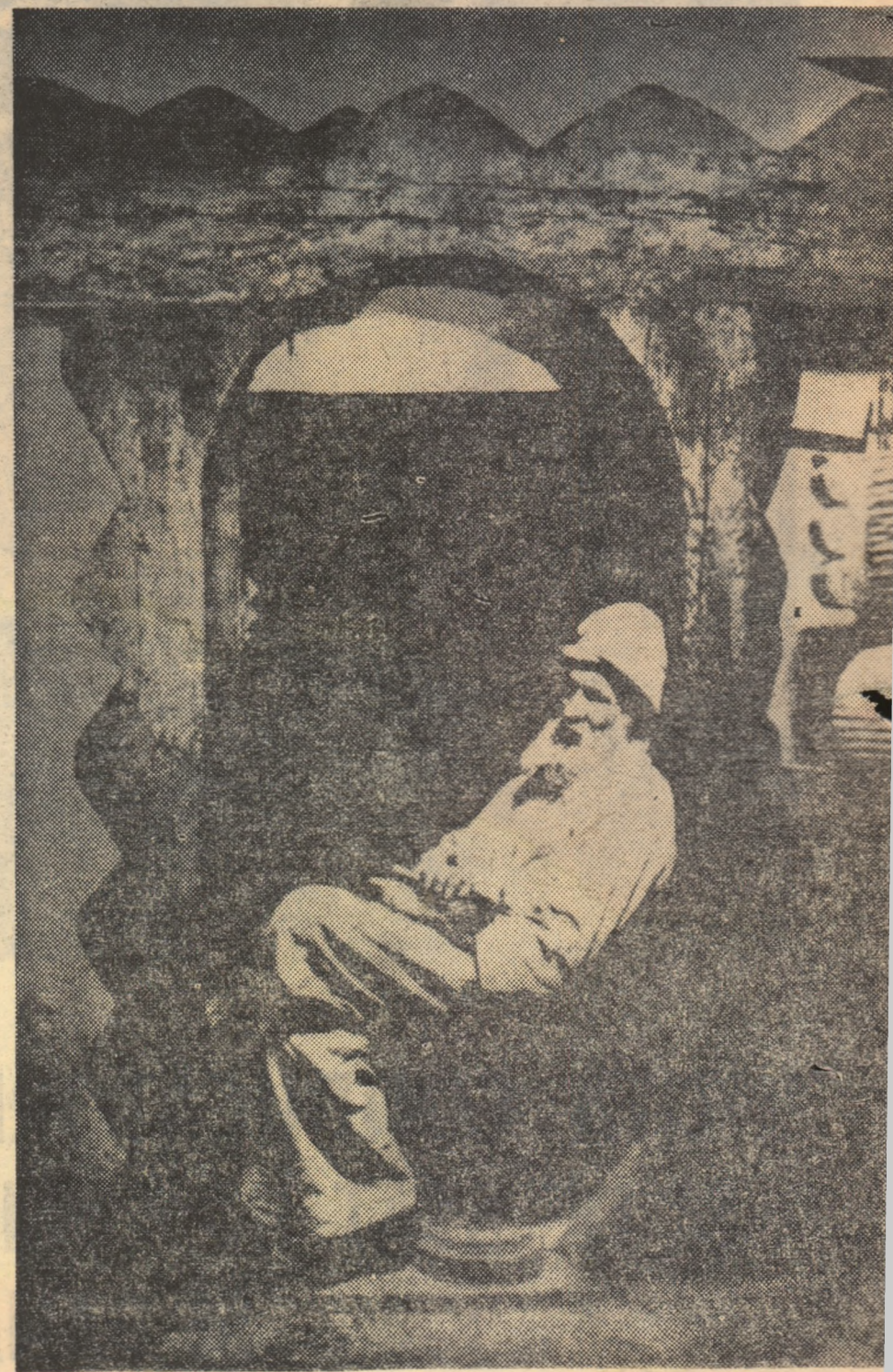
MAMEI

Vara, cînd tună și plouă
Îmi place să ies cu tine pe prispa nouă
Să văd cum fulgerul — ienicer —
Despică felii de cer
Și cum își freacă brațele plopul
Salutînd, pentr-o clipă, potopul.

Mîinile tale le cuprind în mîinile mele
Și simt tremurul vîrstei cum trece prin ele.

Atunci îți privesc ochii cu ceruri albastre
În care trăiesc și acum copilăriile noastre

DAN CONSTANTINESCU

Sculptorul Constantin Brâncuși în pragul clipe de el în atelierul din Paris.

Cum trăim

LA MUNCĂ ȘI... ACASĂ

Marin Tudoran e unul dintre cooperatorii fruntași din comuna Tunari. Așa cum spune zicala, „Unde pune el mina pune și dumnezeu mila!”. La ferma cooperativei, pe locul muncit de dînsul se obținuse cea mai bună producție. Se poartă bine cu tovarășii lui de muncă. Se sfătuiește cu ei, le cere părerea. Aflindu-mă astă-vară, în comuna Tunari, am căutat să-l cunosc. Din tot ce auzisem nu era nimic exagerat. Era, într-adevăr, fruntaș în muncă și ținea la cooperativă ca la ochii din cap.

Acasă, totul mi s-a părut excelent. Grădina de flori multicolore: un colț de rai în jurul casei noi și frumoase. Unele alei betonate și altele presărate cu pietriș spălat și cernut; pomi bine îngrijiți, încărcati de roade; toate dovedeau priceperea și hărnicia cooperativului fruntaș Tudoran.

După ce m-a plimbat peste tot, omul m-a poțit într-un chioșc înconjurat de trandafiri înfloriți.

— Ioană, a strigat el, adu ceva să-l ospătăm pe tovarășul scriitor.

Peste vreun sfert de oră, a apărut o femeie de statură potrivită, curătică și frumusețică, dar sfioasă: privea numai în jos și pe față îi plutea parcă o umbră de mîhnire. I-am spus bună ziua și ea abia a schițat un gest de răspuns. A pus pe masă o sticlă și două pahare, citeva farfurii cu gustări și a plecat.

Bărbatul a turnat în pahare și m-a îndemnat să mînc și să beau. Cîteva vreme, femeia nu s-a mai arătat. Apoi a venit cu doi pui fripți, cu mușei și cu mămăliguță aburindă. I-a pus pe masă și iarăși a vrut să plece.

— Dumneata nu stai cu noi? a bat-o eu.

Femeia a schițat un zîmbet fugărit, răspuns că ea a mîncat mai înainte retras. Tudoran m-a imbiat din mîncare. În vreme ce mai cînteam har de vin, omul mi-a povestit o viața lui și a soției. Au fost amînc de oameni săraci. Au muncit din Abia în anii ăștia, de cînd s-a cooperativa agricolă pot spune că trăiesc bine. Și omul mi-a dat nu date, din care am constatat că e trup și suflet de cooperativa agricolă producție, pentru că ea l-a scos din

Producție, în vorbă, am ajuns lucruri mărunte. Femeia a mai arătat cîteva rînduri, tocmai în clipele care aveam nevoie de ceva. O dată, cînd cheta lui Tudoran nu s-a mai arătat s-a ivit ea din pămînt, cu o cutie brituri. Altă dată a pus pe masă prăjituri și un coșuleț cu caise. A din nou și multă vreme n-am nîncat-o prin preajmă. Tocmai tirziu nit cu două cești mari, de cafea.

— Ai o soție strașnică: o gînd excelentă, am remarcat eu după ce a plecat iarăși. Cred că vă înțeleg te bine! Parcă-ți ghicește și gîndurile.

— Am o femeie înțeleaptă și iute la toare a răspuns mindru omul. Și o pauză, a adăugat: nu suflă nici înaintea mea.

Mi s-a părut că soarele arzătoru-nie a pălit brusc și trandafirii s-

ȘERBAN NEDE

BRÂNCUȘI

Harurile cu care natura îi înzestrează pe oameni sînt felurite ca și meșteșugurile; și între meșteșugul făcut cu dragoste și mulțumirea lucrului înfăptuit, legătura este ca a inelului de logodnă.

Un om, un mare om care a fost și unul dintre cei mai mari meșteri ai lumii în arta cioplirii etnei, în născocirea unor forme noi și a unui fel de a face chipuri mai într-altfel, a fost un român: Constantin Brâncuși, născut acum 90 de ani la Peștișani, în Gorj...

Fuse un tânăr inimos, iubitor al artelor frumoase, cînd în 1906 plecase din București la Paris unde voia să învețe mai departe: plecase pe jos, străbătînd distanțe cu pasul zi de zi, ca și cum din basmele bătrînești plecat cu traistă-n spate să-și caute norocul în lume. El povestea mai mult prietenilor că mergînd ziua sau noaptea pe drumul singurătății, ca să nu-i fie de frică; cînta ori șuiera printre dinți cîte o doină pe vremea cînd, băietan fiind, cerceta cu ochii în mînă piatra care luau în închipuirea lui înțîșări știute numai de el.

La Paris, un mare sculptor, Rodin, l-a chemat să lucreze cu el văzîndu-l cît de îndeminatecitate în mîinile și cît îi era mîntea de ageră. Dar Brâncuși i-a răspuns cu o vorbă asemănătoare overbelor străvechi: „La umbra unui stejar nu va putea crește niciodată nimic“...

Dirz, înfricoșat de lipsurile și greutatea închipirilor, plin de energie și hotărît să nu se lase frînt, tînărul artist lucrează cu rîvna flăcăului mîn pus la încercare și reușește să învingă eufaziile. Obține un premiu la Paris, apoi cu o lucrare înfăptuită cîștigă prețuirea oamenilor de gust. Își încropește un atelier și se pune serios pe lucru, străduindu-se să aducă un spirit nou în mișcarea artistică a vremii.

El creează treptat un curent nou care uimește lumea și care atrage asupra lui atît privirile din Europa cît și a celor de peste ocean. În 1927, la expoziția de artă plastică din New

York, lucrările lui obțin un strălucit succes care-l consacră definitiv a fi un artist cu moduri noi și originale de interpretare, cu forțe lăuntrice nemăiîntîlnite pînă atunci în vigoarea muncii unui artist. Artă lui cucerește lumea, muzeele și colecționarii îi achiziționează lucrările, ziarele și revistele de artă îi aduc laudele meritate.

Dar Brâncuși rămîne pentru el și pentru noi românul plecat de-acasă cu dorul, cu dragostea pentru sat, fără a-și tăgădui vre-odată obirșia oltenescă. Multe din lucrările lui poartă în substanța inspirației artă țărănească a cioplirii în carnea groasă a birnelor, a cusăturilor, alesăturii în război, a încondeierii în zmalțul străchiniilor și ulcioarelor de lut.

În atelierul lui, mutat în întregime într-una din sălile Muzeului de Artă Modernă din Paris, ca un suprem omagiu adus artistului după moarte, ne întîlnim cu atmosfera simplă și caldă a unei case de țară. O sobă țărănească de zid, albă, o vatră cu un ceainic pe pirostria unde, cînd îl ajungea dorul de casă, Brâncuși învîrtea cu făcălețul mămăliga... Între o încăpere și alta, ca o intrare de poartă oltenescă, rama groasă a ușii e cioplită cu mîna lui... În cele trei încăperi ale atelierului sînt expuse lucrări diverse, unele încă neterminate. De pildă „Peștele“ o așchie imensă, netedă, din piatră, era șlefuită în fiecare zi cîte puțin de Brâncuși care voia să-i dea parcă o anume alunecare în ochii privitorului ca a peștelui viu. Cu o zi, două înainte de a închide ochii, el a mîngîiat piatra ca o ultimă șlefuire...

Lucrările lui Brâncuși sînt cunoscute în lumea întregă. Muzeul de Artă din București posedă cîteva piese de mare frumusețe, pe care și dumneata iubite cititor, va trebui să le vezi o dată cînd vei veni prin capitală, ca o datorie față de simțămintele dumitale de artă și ca un omagiu pe care-l vei aduce marelui artist. Muza adormită, Rugăciunea, Cumințenia pămîntului, Cap

de copil... Iar de vei merge pe la Tirgu-Jiu, va trebui neapărat să treci pe sub Poarta sărutului, să te uiți pînă la înaltul cerului la Coloana fără sfîrșit sau să privești Masa tăcerii — trei monumentale lucrări concepute de Brâncuși la Paris și executate în țară sub supravegherea lui în 1937...

La 15 martie se împlinesc nouă ani de cînd mîna ostenită de lucru a intrat în veșnicia odihnei tăcute și cînd marele artist și-a părăsit pentru totdeauna casa țărănească din atelierul lui. El a murit între statuile care-au primit ultima suflare a creatorului lor, păstrînd-o pentru veacuri în făptura lor de piatră și de lemn...

Constantin Brâncuși rămîne în istoria artelor plastice, și în special în sculptura modernă, artistul puternic, viguros în interpretare, profund în idei, adînc legat prin sînge, suflet și cultură de tradiția milenară a artei poporului nostru căreia i-a dăruit prin firea și munca lui, o strălucire nouă de stea pe cerul de argint al Mioriței...

BARUȚU T. ARGHEZI

Lucrurile nu sînt greu de făcut. Ceea ce este cu adevărat greu, este de a ne pune în starea de a le face.

A vedea în depărtare este o problemă, dar a ajunge acolo este o altă chestiune.

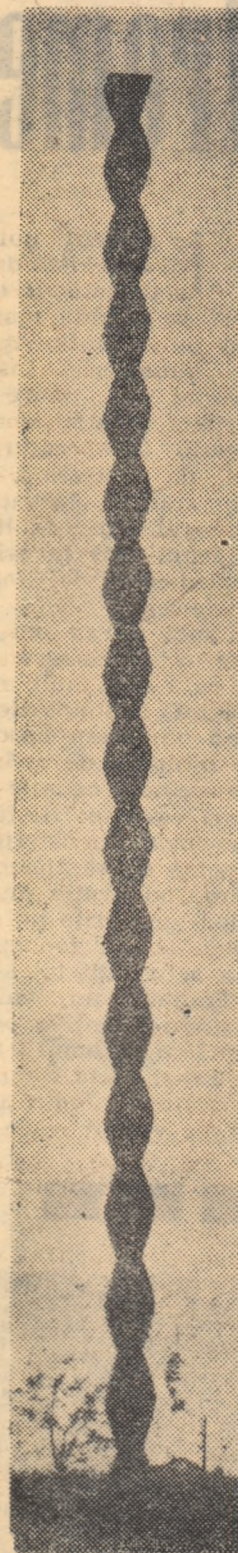

Iubirea cheamă iubire. Nu-i atît de important ca să fii iubit, ci să iubești tu, cu putere și cu toată ființa.

Cine nu luptă contra răului s-a predat inamicului.

CONSTANTIN BRÂNCUȘI

Cu creionul și cu penelul

Mulți drumeți, căutători ai frumosului, au putut admira, de-a lungul șoselei care duce spre cabana Voina, o așezare în care casele țărănești par niște adevărate vile. Este comuna Lerești, renumită pentru frumusețea ei, pentru cusăturile și țesăturile artistice, mărturie a îndemînării femeilor ca și pentru hărnicia bărbaților, pricepuți muncitori forestieri.

Recenta expoziție republicană de artă plastică a artiștilor amatori a făcut cunoscută, încă o dată, comuna Lerești. Un muncitor forestier de aici, Gheorghe Negru, a obținut premiul III, pentru tabloul în ulei Exploatare forestieră.

Fire tăcută, modestul tăietor de copaci Gheorghe Negru a prins tainele codrului, a ascultat în foșnetul pădurii povești de demult

În anii socialismului, tăcutul

Gheorghe Negru a prins glas. A simțit în sufletul său bucuria lumii noi și dorința de a împărtăși și altora această fericire. Și, într-o seară, la o ședință a cenaclului literar Alexandru Sahia din Cîmpulung, un muncitor a desprins cîteva foi, a tușit dregîndu-și glasul împovărat de emoție și a citit cîteva poezii. Rodul frămîntărilor sufletești, al discuțiilor cu el însuși despre munca lui, despre țara nouă.

De atunci au trecut ani. Ani luminoși. Filele scrise apăsate cu creionul s-au înmulțit și unele versuri au văzut lumina tiparului. În gazeta, cu semnătura Gh. Negru-Iezer. Își legase numele de masivul care-i da binețe, încă din copilărie, în satul lui natal.

Și cînd a simțit că un singur creion lasă urme prea slabe, față de tăria vremii, pe obrazul hîrtiei, a luat culorile. La început a încercat pe coajă de fag, de brad, apoi pe hîrtie, în sfîrșit pe carton, pe pinză. Culoarea mișcătoare, cu pensula încărcată din lumina sufletului, a soarelui și a paletei, dădea o mai mare putere de exprimare sentimentelor sale.

Și tot așa, încercînd cu creionul și cu pensula, Gheorghe Negru s-a afirmat ca artist. Lucrările sale au figurat printre cele selecționate dintre cele peste 14 000 de lucrări prezentate de artiștii amatori din toată țara iar una a fost premiata la ultima Expoziție republicană. E răsplata pasiunii și muncii sale, și totodată un îndemn viu pentru toți artiștii amatori pentru care posibilitățile de afirmare sînt astăzi nenumărate.

Prof. IORDACHE RĂDUCU

CONSTANTIN BRÂNCUȘI: Cap de fetiță

Vremea și prevederea ei

În prezent putem spune că nu există domeniu de activitate în care să nu se resimtă, mai mult sau mai puțin, influența factorilor atmosferici. Inșiși omul resimte în mare măsură variația acestor elemente ale vremii (temperatura și gradul de umezeală, al aerului, starea electrică a atmosferei etc.). Multe boli și epidemii sînt favorizate sau împiedicate de factorii atmosferici.

Lupta dintre om și natură este veche. Se recunoaște însă, că ea a fost mult mai impresionantă în timpurile străvechi cînd omul era aproape lipsit de mijloace de apărare. Necunoscînd cauzele și legile după care se desfășoară fenomenele atmosferice, el era cuprins de sentimente de uimire, admirație sau groază, după urmările pe care le aveau aceste fenomene asupra activității lui.

Trăind în mijlocul naturii și găsindu-se într-o permanentă luptă cu ea, omul a căutat, din cele mai vechi timpuri, să găsească unele indicații sau semne ale vremii care să-i ofere

posibilitatea de a-i cunoaște evoluția, de a putea să prevadă unele schimbări ale ei. Au trecut însă multe mii de ani pînă cînd el a ajuns să intre în stăpînirea acestor date și să le utilizeze în folosul său.

Știința care se ocupă cu studiul fenomenelor atmosferice se numește meteorologie. Această știință a făcut pași serioși înainte, o dată cu inventarea termometrului, a barometrului și a altor instrumente de cercetare a stării atmosferei. Cu ajutorul acestor aparate, oamenii de știință obțin date asupra stării de încălzire sau răcire a aerului, asupra presiunii atmosferice, a stării de umezeală a aerului, a direcției și vitezei vîntului etc.

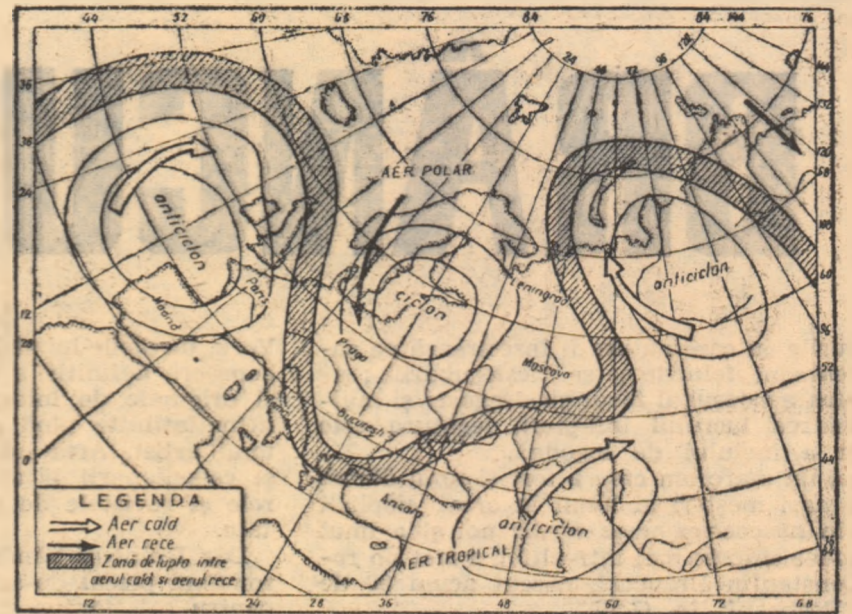
Asemenea observații, făcute în diferite localități de pe suprafața Pămîntului, au constituit primul material cu ajutorul căruia s-au pus bazele științifice ale prevederii timpului.

Catastrofa suferită de flota anglo-franceză la Balaklava, la 14 noiembrie 1854, cînd o furtună violentă a scufundat cîteva vase, iar celelalte au fost grav avariate, a determi-

nat guvernul Franței să înființeze un serviciu de prevedere a timpului. Hotărîrea a fost luată în urma anchetei făcută de celebrul astronom, fizician și meteorolog al timpului, Le Verrier, care stabilise că furtuna ar fi putut fi prevăzută dacă ar fi existat un serviciu organizat pentru observarea fenomenelor atmosferice. De la acea dată, au fost organizate asemenea servicii și în alte țări. Rețeaua de observații s-a extins pe toată suprafața Pămîntului și în prezent schimbul de informații meteorologice se face de 2—8 ori în fiecare zi, după un program bine stabilit. Cu ajutorul datelor respective, în fiecare Institut Meteorologic din orice țară, se întocmesc hărți cu evoluția zilnică a fenomenelor atmosferice care cuprind regiuni geografice, în mod obișnuit pînă la suprafața unei emisfere a Pămîntului.

Datele acestea scot în evidență că în atmosferă se produc neconținut o serie de transformări, de schimbări. Unele sînt mai importante, altele mai puțin importante. Ele determină la un moment dat, o anumită stare în atmosferă, stare oglindită printr-un anumit aspect al vremii.

Sub influența repartiției neuniforme a căldurii pe suprafața Pămîntului și datorită mișcării de rotație a acestuia se produce, sub formă de curenți, deplasarea maselor de aer de la o regiune la alta. În zona de contact între aerul cald, din regiunea tropicelor, și cel rece, din bazinul polar, ia naștere, la început, o mișcare ondulară care, apoi se transformă în vîrtejuri enorme, asemănătoare oarecum cu cele care se formează la marginea drumurilor în zilele călduroase și însorite. În unele dintre aceste vîrtejuri aerul este aruncat cu viteză mare la înălțime, unde se produce răcirea lui și condensarea vaporilor de apă, deci apariția norilor și căderea precipitațiilor. Aceste vîrtejuri se numesc cicloni sau depresiuni și ocupă suprafețe întinse (sute de mii de km pătrați). Atît în fața cit și în spatele ciclonilor, aerul este supus unor mișcări descendente (de coborîre) de comprimare (stringere), fapt care determină încălzirea și deci destrămarea norilor și înseninarea cerului, în cele mai multe cazuri. Asemenea vîrtejuri în care a-

Aspecte ale acțiunii dintre aerul cald și rece deasupra unor vaste regiuni geografice.

erul coboară, se numesc formații anticiclonice sau maxime barometrice.

Problema fundamentală în prevederea timpului este cercetarea condițiilor în care pot să apară asemenea mișcări turbionare (sub formă de vîrtejuri) ale aerului. În interiorul lor se confruntă mase de aer cu proprietăți diferite, înfruntare în urma căreia rezultă anumite aspecte ale vremii.

Natura suprafeței terestre, întinderile mari de ape, uscatul cu diversitatea formelor de relief, influențează puternic evoluția ciclonilor și anticiclonilor și prin aceasta și aspectul vremii în regiunile respective. Dificultățile cele mai mari, care sînt întîmpinate în domeniul prevederii timpului, sînt legate de marea variabilitate a factorilor atmosferici. Pentru rezolvarea acestei probleme, — o prevedere de timp „matematic exactă” — se depun eforturi însemnate în toate institutele meteorologice din lume. Rezultatele obținute satisfac în mare măsură cerințele din ce în ce mai exigente. În acest scop sînt folosite și la noi în țară mijloace moderne: aparatură perfecționată, stații automate, iar pentru transmiterea datelor și schimbul de informații meteorologice — cele mai perfecționate instalații (radio-teleimprimatoare, facsimil). O dată cu dezvoltarea tehnicii personalului de specialitate, tehnicienii și cercetătorii meteorologi se preocupă în permanență de ridicarea nivelului profesional, pentru a putea răspunde satisfăcător nevoilor cerute. zi de zi, din partea diferitelor sectoare de activitate ale economiei noastre naționale

CONST. STOICA
șeful Secției de prevedere a timpului din Institutul Meteorologic

Știați că...

...în ultimii 80 de ani insula Corsica din Marea Mediterană s-a deplasat spre est cu 12 m ?

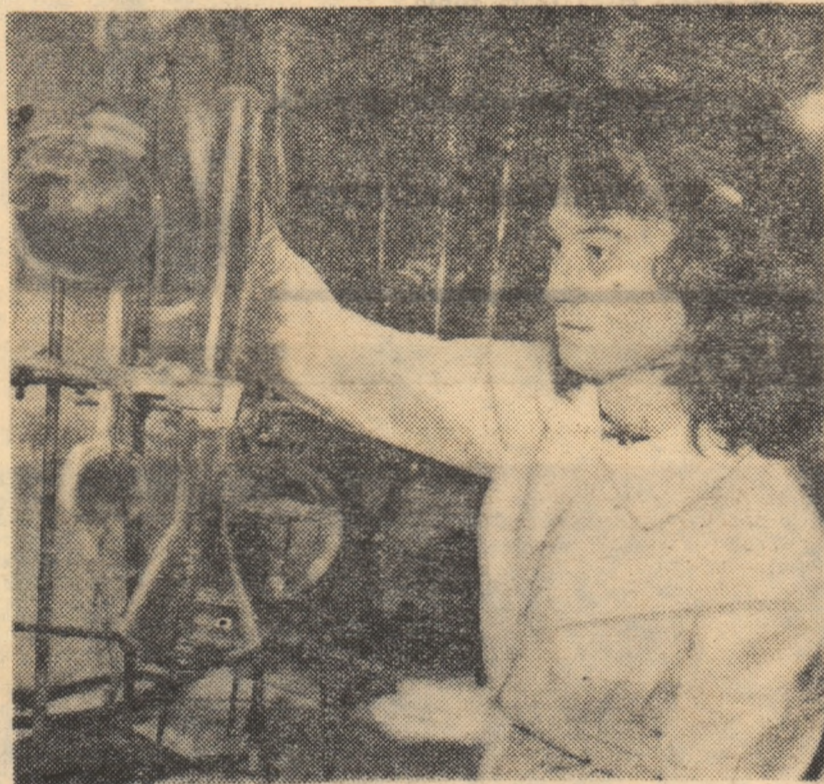
...din cele aproximativ 100 miliarde tone de produse alimentare pe care le furnizează anual mările oceanului globului, oamenii nu folosesc în prezent decît circa 40 milioane de tone, sub formă de pește, alge etc ?

...prima moară cu abur din țara noastră a fost construită în București în anul 1853 de către întreprinzătorul George Assan ?

...cea mai scăzută temperatură de pe planeta noastră — minus 94,5 grade Celsius — a fost înregistrată, recent, în Arctica ?

...cifra zero, sub forma pe care o cunoaștem astăzi, a apărut cu aproape 3000 de ani în urmă în India, unde era cunoscută sub numele de „sunya” adică „nimic” !

...acum 4000 de ani în Boemia se făceau trepanații (perforări ale oaselor capului în vederea efectuării de operații pe creier) de o precizie uimitoare ?

Laboratorul de agrochimie din Bacău. Se lucrează la determinarea azotului total din plante.

CULTURA

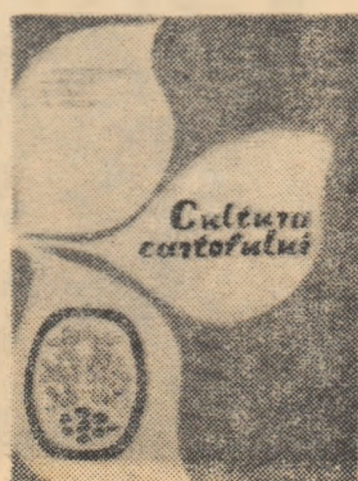
CARTOFULUI

În Editura Agro-Silvică a apărut lucrarea „Cultura cartofului”, elaborată de un colectiv de specialiști din acest domeniu care au efectuat numeroase cercetări în unitățile agricole socialiste din țara noastră.

Sînt descrise măsurile agrotehnice pentru toate zonele de cultură a cartofului din țara noastră pe culturi după destinație, — cultură timpurie, cultură obișnuită de vară, cu tuberculi vechi și noi. Capitole speciale sînt dedicate soiurilor noi, valoroase, provenite din import și soiurilor autohtone nou create, precum și măsurilor agrotehnice, și pentru mecanizarea lucrărilor.

Autorii acordă un spațiu larg problemei producerii materialului de sămînță. De asemenea, sînt descrise principalele boli și dăunători, metodele de prevenire

și combatere a lor. Autorii arată că în țara noastră se pot obține producții mari de cartofi în toate zonele de cultură, cu condiția aplicării unui riguros complex de măsuri agrotehnice — soiuri pure raionale, sămînță de calitate bună și agrotehnică superioară diferențiată pe zone.

POPULARIZAREA EXPERIENȚEI ÎNAINȚATE

Popularizarea experienței și rezultatelor obținute de cooperativele agricole de producție Comșul Mic, Tomnatic, Marea Dorobanți, Cărpiniș și Peciu Nou din regiunea Banat este ideea lucrării tovarășilor St. Chiriac și I. Coroiu, apărută de curînd în Editura Agro-Silvică

În cele patru capitole ale lucrării, autorii expun sursele de formare și de creștere a averii obștești în cooperativele agricole de producție

Lucrarea începe cu o privire generală asupra mărimii averii obștești, a fondului de bază și a celorlalte fonduri de care dispun cele șase cooperative agricole de producție analizate

În continuare autorii dezvoltă aceste probleme

Fondul de bază, principalul izvor de creștere a averii obștești, găsește o tratare corespunzătoare în lucrare, autorii ocupîndu-se pe larg de funcțiile și rolul fondului de bază în creșterea averii obștești, de căile de dezvoltare și de folosire chibzuită a acestui fond

Din experiența unor cooperative agricole de producție în dezvoltarea și gospodărirea averii obștești

Sub aspectul formării și folosirii lor, lucrarea ce o prezentăm se ocupă și de fondurile obștești speciale — fondul de ajutorare, fondul social-cultural, fondul alimentară

Cititorii vor găsi de asemenea în lucrare prețioase explicații și îndrumări cu privire la dezvoltarea și folosirea mijloacelor fixe (de bază) și a mijloacelor circulante în cooperativele de producție, cu privire la dezvoltarea intensivă și multilaterală a producției agricole etc.

Concluzia lucrării este că averea obștească este temelia dezvoltării și întăririi economice a cooperativei agricole de producție iar rolul hotărîtor în atingerea acestui scop revine membrilor cooperatori și organelor de conducere a acestor mari unități de producție agricolă

ED. COLIMBIOSCHI
*) Din experiența unor cooperative agricole de producție în dezvoltarea și gospodărirea averii obștești — Editura Agro-Silvică.

Notă de călătorie

TRESTIA DE ZAHĂR ȘI ECONOMIA CUBANĂ

Există în Havana un mare cartier — se poate spune un adevărat oraș — Cubanacan. A fost sediul orașului luxului pentru răfălașii bogătașilor. Începând de la 2 ianuarie 1959, când și această parte a orașului a fost ocupată de partizanii lui Fidel Castro — „Harhudas”, veniți din Sierra Maestra — Cubanacan a devenit un centru de cultură și lumină, un adevărat oraș școlar în care învață fiii celor căzuți pentru libertatea Cubei, fiii celor care construiesc astăzi Cuba socialistă.

Aici, în cadrul unui decor de basm, în mijlocul unui grup de tineri, l-am cunoscut pe Fernando Rodriguez. E un bărbat înalt, ars de soare, îmbrăcat complet în alb și cu un „sombbrero” cu borurile largi. La șold poartă, agățată de centură, un fel de sabie ceva mai scurtă decât sabia obișnuită dar mai ată. Este originar din regiunea Cienfuegos și a venit la Havana pentru a-și vizita feciorul, care învață aici specialitatea de tehnician în industria zahărului. Aflăm că Fernando Rodriguez a fost pe vremuri țaran sărac, fără pământ. Apoi a fost partizan, trei ani a luptat în Sierra Maestra și, alături de Fidel Castro, a intrat acum apte ani în Havana. Ultima luptă au dat-o pentru cucerirea tunelului-autole la intrarea în acest cartier. Acum este membru al unei cooperative agricole și se ocupă de cultivarea sfecei de zahăr.

— Eu dau trestia, feciorul cel mare o face zahărul, iar pe cel mai mic îl vor trimite să se specializeze la „Bacardi”. Așa voi avea o bătrînețe și îmbrăcată, și veselă — ne spune el zâmbind.

Aflind că sintem din România, ne vorbește entuziasmat despre faptul că factorii care lucrează pe ogoarele cooperative lor sint produse în România, la Brașov. Are numai cuvinte de laudă despre construcția și regimul de lucru al acestor tractoare. Auzit că noi am construit niște mașini pentru recoltarea stufului din Delta Dunării și ne întreabă dacă nu cumva am construit și mașini pentru recoltarea trestiei de zahăr. Am răspuns afirmativ despre construcția de mașini pentru recoltarea stufului, iar în ceea ce privește construcția de mașini pentru recoltarea trestiei de zahăr, i-am spus zâmbind că nu sintem „specialiști”, ba mai mult, nici nu am văzut um arată trestia de zahăr. Ultimele cuvinte parcă ar fi turnat gaz pe foc, așa de tare „s-a aprins amigo”. Nu, nu împotriva noastră, ci împotriva însoțitorului nostru.

Că în România nu se cultivă trestie de zahăr, se poate, asta o înțelege parte bine. Mai sint și alte țări care cultivă trestie de zahăr. Dar să înă „amigo” tocmai din România, să e afle de trei zile în Cuba și încă să u li se fi arătat o plantație de trestie de zahăr și o rafinărie, e ceva de neconceput. Urmează, apoi, o lungă și mănunțată explicație din care rezultă că bunăstarea Cubei este strîns legată e cultura trestiei de zahăr, iar istoria ei revoluționară este scrisă cu macheta”. Așa aflăm că arma de luptă a lui Fernando este o „macheta”, nealță pașnică pentru recoltarea trestiei de zahăr, care a devenit o armă e temut în lupta pentru libertatea poporului. La despărțire, Fernando ne

invită să-l vizităm la el acasă, să ne arate plantația lor de trestie de zahăr. ...Așa am cunoscut pasiunea cubanului pentru trestia de zahăr. Imi pare rău că nu am putut vizita plantația lui Fernando; am vizitat însă alte numeroase plantații, tinere de 2—3 ani, lângă Santa-Clara, sau „bătrîne”, de aproape 80 de ani, în provincia Oriente. Am vizitat cîteva rafinării (fabrici de zahăr) și fabricile „Bacardi” din Santiago de Cuba, unde din trestia de zahăr se face renumitul rom „Bacardi” — cunoscut în toate țările lumii.

Producția de zahăr constituie, într-adevăr, principala problemă a economiei cubane. Pentru Cuba, agricultura înseamnă în primul rînd, cultura trestiei de zahăr; industria, înseamnă fabricarea zahărului, iar comerț exterior înseamnă comerț de zahăr. De aici pornesc toate calculele, toate comentariile.

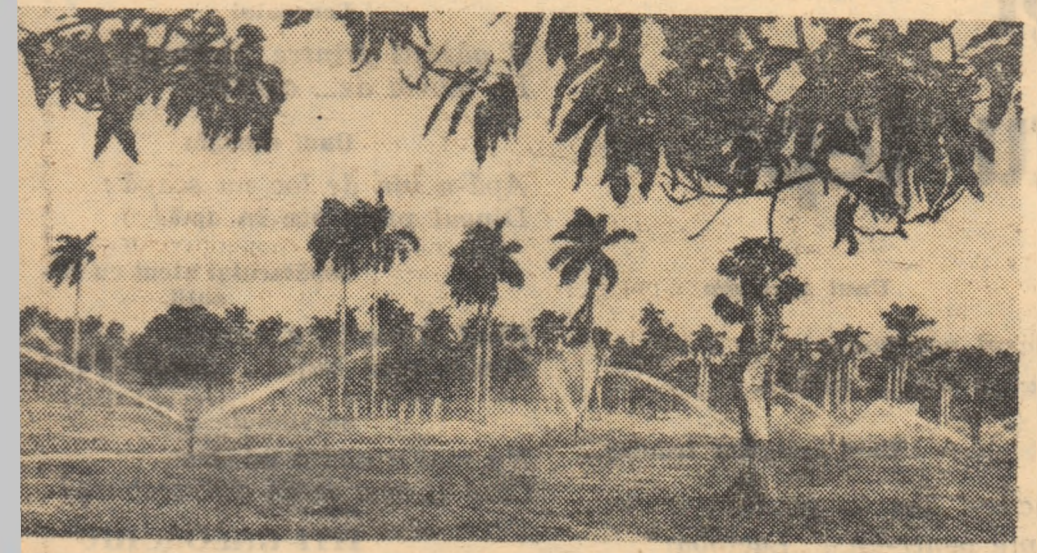
De-a lungul secolelor, Cuba a fost cunoscută și recunoscută drept „zaharnița” lumii. Așa este cunoscută și astăzi. Este adevărat că în anii imediat următori victoriei revoluției populare, producția de zahăr a Cubei a cunoscut o oarecare scădere. După ani grei de luptă, poporul a devenit stăpîn pe plantațiile de zahăr, dintre care multe erau lăsate în părăsire, și pe rafinăriile de zahăr, prea puține rămase în stare de funcțiune sub regimul trădător al lui Batista. Era firesc ca în asemenea condiții producția de zahăr să sufere o oarecare scădere. La aceasta trebuie adăugată blocaada instaurată de S.U.A., care caută să sugrume tinăra Cuba socialistă.

Poporul cuban a învins însă și aceste greutăți. Sub conducerea și la îndemnul Partidului Comunist din Cuba și a guvernului revoluționar, plantațiile de trestie de zahăr au fost refăcute, întinse și extinse. O mare parte din lucrările efectuate în plantații au fost mecanizate. Investiții însemnate au fost alocate pentru extinderea sistemelor de irigații. Rafinăriile au fost reparate și modernizate. S-au construit multe fabrici noi de zahăr.

Cuba socialistă își dezvoltă permanent economia. Producția de zahăr continuă să ocupe locul principal. În anul 1965, producția de zahăr a atins 6 050 532 tone. Este o producție record, cea mai mare din istoria Cubei.

Alături de producția de zahăr, și în mare parte pe baza resurselor furnizate de această ramură a economiei cubane, se dezvoltă numeroase întreprinderi: la Havana se dublează capacitatea unei rafinării de petrol; la Las Villas a intrat în producție o fabrică metalurgică; la Alguizar a intrat în producție prima parte a unui combinat textil, care va fi cel mai mare din America Latină; la Cienfuegos a fost dată în exploatare o uzină constructoare de motoare Diesel și compresoare; la Camaguey a intrat în producție cea mai mare fabrică de ciment din Cuba; flota comercială a Cubei s-a îmbogățit cu 11 vase de mare tonaj. Acestea sint doar cîteva exemple. Alături de ele pot fi enumerate multe altele care jalonează drumul pe care poporul cuban, sub conducerea partidului său comunist, îl urmează în opera de construire a Cubei socialiste.

ION GĂLETEANU

Stropitul automat într-una din regiunile de pășune ale Cubei

NU NUMAI LA LERIDA

A trecut jumătate din perioada afectată planului de dezvoltare economică a Spaniei (1964—1967). Lăsînd la o parte problemele industriei, comerțului, aspectele sociale etc., ne vom referi doar la sectorul agriculturii. Care este situația? Pentru prima oară în istoria parlamentului falangist, un deputat (Allende Garcia Baxter) și-a permis să spună: „O deziluzie totală, o lipsă de inițiativă și o vădită nemulțumire au contribuit în mare măsură la scăderea veniturilor noastre agricole”. Iar ministrul spaniol al agriculturii, Canavas, a fost silit să declare că „mediocritatea veniturilor și scăderea nivelului de trai în sectorul agricol devin zi de zi mai accentuate și regresul acestui sector... se accentuează tot mai mult”.

Recent au avut loc puternice acțiuni țărănești. Aceasta, intrucît autoritățile perseverează în a aplica măsuri de expropriere pentru a folosi pămînturile țărănilor nevoiași în alte scopuri (baze militare americane și vest-germane sub egida N.A.T.O.) și a înlesnit totodată emigrarea (actualmente 3,5 milioane de spanioli au ple-

cat la muncă în alte țări, ei echilibrînd anual cu 250 milioane dolari subreda balanță de plăți a țării.

Ciocnirile dintre țărani și poliție au avut loc în provincia Lerida. La apariția buldozerelor pe pămînturile lor, familiile țărănilor s-au culcat pe țărini, în calea mașinilor. Zile și nopți în șir, țărăanii au rezistat, pînă cînd poliția din Lerida a primit ajutoare masive din Barcelona. Populația orașului Lerida a răspuns acestor represiuni printr-o manifestație de masă în sprijinul țărănilor.

Totuși, pînă la urmă poliția și jandarmii au croit drum buldozerelor... Iar alte sute de familii nevoiașe de țărani spanioli își abandonează vetrele bătrînești pornind în pribegie, peste hotare. „Această situație — scrie ziarul francez „Le Monde” — nu se întîlnește numai în Lerida. Proprietățile a 340 000 de țărani nevoiași sint expropriate conform prevederilor planului guvernamental de „dezvoltare economică”.

P. T.

Radio - Televiziune

Din programul pe săptămîna 27. II. — 5. III. 1966

RADIO

RADIOJURNALE ȘI BULETINE DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 6; 7; 11; 20; 22; 23.52; programul II: 6.30; 14; 19; 21; 23; 0.52; în fiecare zi de lucru: programul I: 5; 6; 7; 10; 12; 14; 16; 20; 22; 23.52; programul II: 7.30; 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21; 23; 0.52.

EMISIUNI PENTRU SATE: Duminică: programul I: 10; în fiecare zi de lucru: programul I: 6.15.

DUMINICĂ: programul I: 7.30 Cîntă Maria Cornescu și Pavel Tornea (obo). 11.05 Răspunsuri muzicale iubitorilor de folclor. 15.35 Muzică populară interpretată de Ileana Constantinescu. 17.15 Rapsodia românească — lucrări de Ciprian Porumbescu și Zeno Vancea; programul II: 8.45 Itinerar folcloric muzical prin regiunile patriei. 10.35 Muzică populară la cererea ascultătorilor. 14.30 Satiră și umor — „Muncile lui Hercule” parodie umoristică. 16.00 Din tezaurul nostru folcloric. 19.45 „Destinul casei lui Mihai Eminescu”. Emisiune de Victor Frunză.

LUNI: programul I: 7.45 Muzică populară din diferite regiuni ale țării. 10.05 Cîntece ciobănești și jocuri populare. 11.45 Folclor din Vrancea. 15.40 Cîntă Ștefan Lăzărescu și Nelu Orian — muzică populară. 18.30 Ritmurile cincinalului; programul II: 12.30 „Drag mi-e mie Mureșul” — melodii populare. 14.00 În studio, orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii; dirijori: George Vancu și Rađu Voinescu. 17.45 Din înregistrările clarinetistului Iliuță Rudăreanu.

MĂRTI: programul I: 7.43 Rapsodia I „Moldovenească” de Achim Stoia. 8.08 Muzică populară românească și a naționalităților conlocuitoare. 15.18 Cîntece de dragoste și jocuri populare. 18.13 Muzică populară. 22.45 Recital de operă: Nicolae Herlea; programul II: 9.05 „Am o mîndră ca o floare” — emisiune de melodii populare. 14.45 Cîntă orchestra de muzică populară „Plaiurile Bistriței” din Bacău. 17.30 Muzică populară interpretată de Gheorghîța Rîstea. 20.20 Teatru scurt — Nunta, comedie de A. P. Cehov.

MIERCURI: programul I: 10.05 Muzică populară. 12.40 Rapsozi ai muzicii populare. 14.08 La microfon, corul căminului cultural din comuna Domnești, regiunea Argeș; „Cîntecul Hidrocentralei de pe Argeș” de Alfons Popescu. programul II: 8.30 Muzică populară din regiunile patriei. 9.30 „Leagănă-mă codrule” — emisiune de muzică populară. 15.10 Clasiici ai muzicii corale românești — Iacob Mureșianu. 18.00 Melodii populare interpretate de Ecaterina Negoescu și Gheorghe Petcu.

JOI: programul I: 9.35 Muzică populară cerută de ascultători. 12.10 Cîntece de nuntă și jocuri populare. 18.13 Din comoara folclorului nostru: jocuri de perechi. Prezintă Constantin Costea, cercetător științific al Institutului de etnografie și folclor; programul II:

14.30 „Dorul meu și-al mindrei dor” — muzică populară. 17.30 Melodii populare interpretate la nai.

VINERI: programul I: 8.08 Cîntece și jocuri populare. 17.00 Jocuri populare. 18.03 În jurul globului. 18.13 Folclor nou și jocuri cerute de ascultători; programul II: 7.50 „Cîntăm patria socialistă” — emisiune de cîntece. 8.30 „Pe cîmpul cu florile” — melodii populare. 12.30 Melodii populare interpretate de Elisabeta Pavel, Marin Chisăr și Ion Matache. 13.30 Lectură dramatizată din povestirea „Pe drezină” de I. A. Bassarabescu. 14.45 Cîntă Artemiza Bejan — muzică populară.

SIMBĂTA: programul I: 8.08 Jocuri populare interpretate la diferite instrumente. 11.30 Melodii populare. 15.40 Ansambluri artistice ale caselor de cultură din Constanța, Caracal, Sighet și Giurgiu. 17.00 Cîntece populare; programul II: 8.30 Soliști și orchestre de muzică populară. 12.30 „Dragu-mi-doina și jocul”.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ

11.00 Emisiune pentru sate. Din cuprins: ● Rezerve de sporire a producției agricole în dezbaterile Conferințelor pentru constituirea uniunilor regionale ale cooperativelor agricole de producție. 12.30 Aspecte de la Campionatul mondial de patinaj artistic. 22.25 Film: Gala de închidere a Festivalului de muzică ușoară de la San Remo — 1966.

MĂRTI

În jurul orei 12.00 Aspecte de la Campionatul mondial de patinaj artistic (demonstrații). 21.15 „Ghiocel din deal adus”.

MIERCURI

19.25 Fotbal: Internazionale - Ferencvaros. 21.50 Varietăți pe peliculă. Numere de dresură, jonglerie, acrobație și... muzică.

JOI

21.00 Întîlnire cu balerina Magdalena Popa, prim solistă a Teatrului de operă și balet al Republicii Socialiste România. 21.30 Campionatul mondial de hochei pe gheață: Canada-S.U.A. (Transmisiune de la Liubliana).

VINERI

20.00 Săptămîna. 21.45 Micro-antologie TV. Ecranizări din schițele lui D. Teleor, un umorist prieten cu I. L. Caragiale.

SIMBĂTA

21.00 „Viers de bucurie” Montaj folcloric. 21.30 Film: Sfîntul. 23.00 Festivalul de muzică ușoară „Marele premiu al euroviziunii”.

COCOȘUL ȘI SOARELE

Pe bază de antecedente în aparență concludente, Cocosului-i intrase-n feastă Pe undeva, pe lângă creastă, Că soarele răsare-n zori Strigat de el, la cîntători, Și dacă n-ar cucuriga Urcat pe gard, pentru-a-l vedea, Atunci mărșăluie disc de pară N-ar fi nici gînd să mai răsără.

Viețuitoarele din curte Cu minți mai breze ori mai scurte Îi socoteau pe pîntenat Drept capul cel mai luminat Părînd în limba lor să spuie Că e așa și altfel nu e Fiindcă dînsul, bată-l vîna, E responsabil cu lumina.

Dar într-un zori cu semne clare Cocosul trase o cîntare, Făcu și bis și tris, sculînd Viețuitoarele pe rînd Să iasă toate în ogradă Ivirea astrului s-o vadă... De astă dată însă — drace! — Nu iese soarele, și pace! Nervos își reluu programul Cîntînd de să se spargă geamul...

Și totuși stăruia în jur Același amplu clar-obscur.

Istețul meu, mîncă-l-ar gaia, N-aflase (și-asta e o lipsă!) Că pentru dimineața aia Se anunțase o ECLIPSĂ!

STELIAN FILIP

ȘEFUL SECTORULUI... UMBRE

Treceam fluierînd pe lângă baza volanță din Mihăilești, raionul Drăgănești-Olt. Fluierînd a pagubă. Simțeam eu că se va-n-timpla ceva... O bandă transportoare încărcă, în niște vagoane, sfeclă de zahăr. Și mi s-a părut că, pe lângă banda care rula într-una, roiesc tot felul de umbre... Dar iată că una se desprinsese de grup și se-apropie de mine...

— Ești drăguț să-mi dai două palme? O privii absolut dezorientat. Cum să-i dau palme unei umbre? — Atunci măcar ciupește-mă nițel, înțepă-mă cu un ac, să văd, există cu adevărat? Dădui să prind umbra de mîna, dar prinsei... aerul. Mă ștersei la ochi, temător: „Vizez... mergînd? Fir-ar să fie...“ — Vezi? Haide, spune, nu-l așa că nu există? Este?

— Este... — Mînti! Mînti! Eu exist!... Ca să mă convingă, umbra îmi suflă o dată-n față, prefăcîndu-mă și pe mine în umbră... — Nu de-alta, zise ea, dar să nu ne vadă „șeful“, Florin Badea... Și, pe cînd misteriosul șef urmărea de la distanță încărcarea automată a vagoanelor, „colaga“ fură din portharul acestuia un stat de salarii și-mi zise:

— Acum să-ți dovedesc că exist, deși, fie vorba-n tre noi, nici eu și nici celelalte surori ale mele, umbrele pe care le-ai văzut, nu existăm. Să-ți explic. Conducerea fabricii de zahăr Podari — Craiova l-a delegat pe Florin Badea la baza volanță de aici, de la Mihăilești, spre a prelua sfecla de zahăr. Aici, „șeful“ i-a venit formidabila idee de a ne crea pe noi. De ce? Tot procesul de încărcare a sfeclii este mecanizat. Se face cu banda transportoare. Dar el ce și-a zis? „Ia să... apară niște încărcători manuali, chiar dacă operația se execută automat!“ Și... automat, a încasat, în contul nostru, 3335 lei de la fabrică, fiindcă cineva de acolo l-a numit tot pe el casier! — Și?... — Și... aia e! Badea a băgat banii în buzunar, fiindcă noi... nu existăm! — Dar conducerea fabricii a verificat... identitatea voastră, a umbrelor? — Nu, tocmai de aceea noi ne-am revoltat și i-am anunțat pe tovarășii de la miliția raionului Drăgănești-Olt... — Și șeful?... — Faptele lui cică l-au umbrat rău de tot. Și pentru că îi plăcea umbra, probabil că va fi pus la răcoare. Cine nu lucrează corect cu zahărul, capătă și cite-o doctorie amară. Ca să se vindece.

GH. BLAJAN

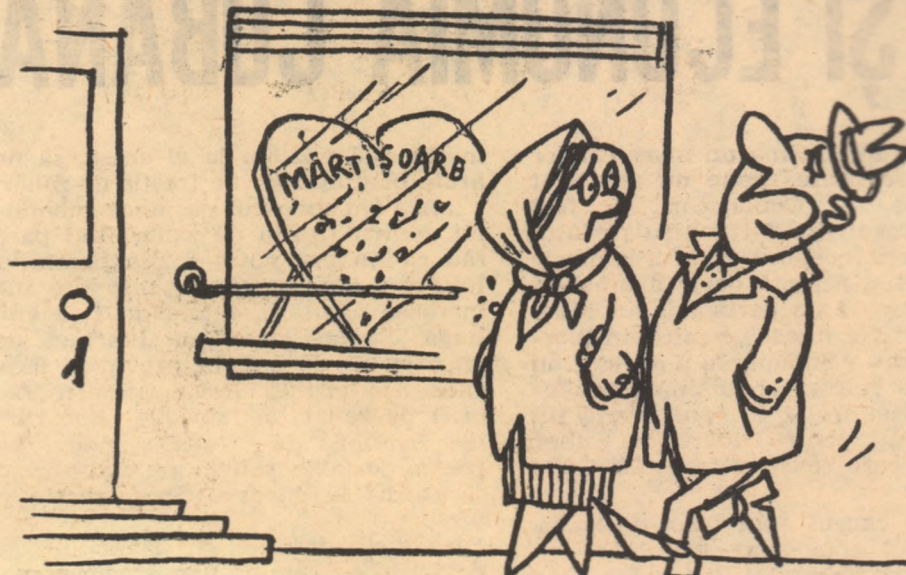
ZIMBÎȚI VĂ ROG, ...dacă puteți!

Statul popular Lipova-Banat anunță pe această cale că după topirea completă a zăpezii pe străzile cu canale infundate, doritorii vor putea practica în voie orice fel de sporturi nautice

Foto: T. IOANEȘ

COOPERATIIVA

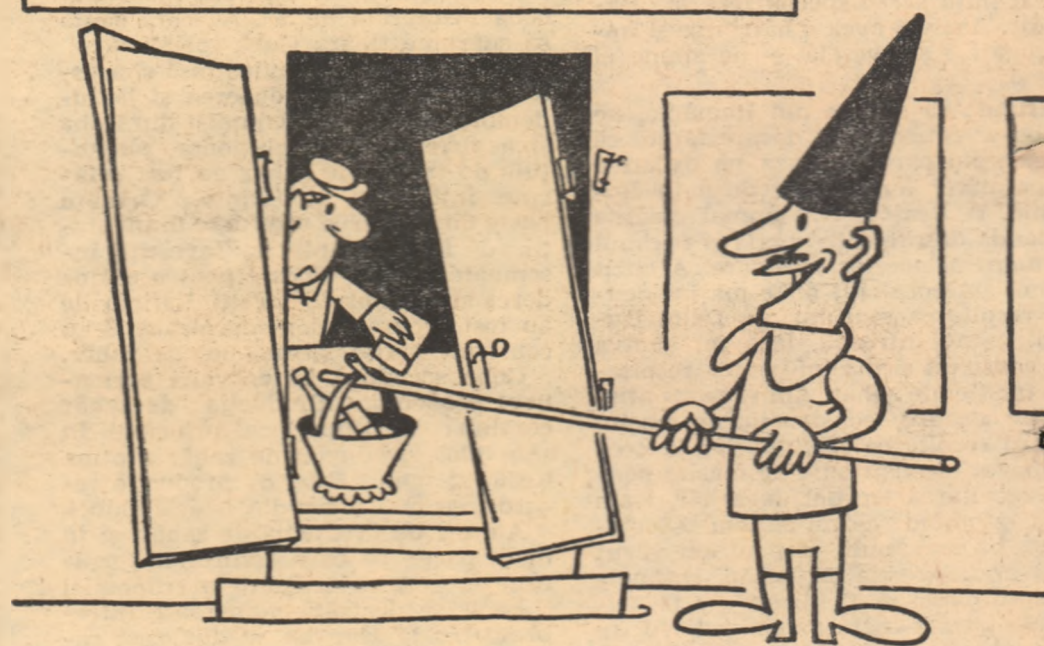

— Florico, dă-mi un leu, să-ți iau alt mărțișor, că ăla de acum trei ani a ruginit!

Desen de T. PALĂ

Ușile magazinului universal din comuna Baia Borsa, regiunea Mureș, de stricate ce sînt abia se mălțîn în balamale.

MAGAZIN UNIVERSAL

— Iartă-mă că nu intru, dar nu vreau să m-aleg cu capul spart!

Desen de Nic. NICOLAESCU

Cu petale și cu țepi

...și altuia codaș

E stupar, nu mulgător De-l iei după... lăpțișor.

Contabilului C.A.P.

Îl laudă oricare Cînd e vreo... adunare.

Leneșului

Îl găsești printre frunțași Pe tabela de... codași.

Unui canagiu

Apă-n vin de loc nu scapă: Dînsul pune vin în apă!

Ospătarului atent cu clienții

Cînd la treabă a purces Merge prin bufet... „Expres“!

Servilului

Nu mai e nici o mirare Cînd îl vezi semn de-ntrebare!

TITI GHEORGHIU

Unui agronom

Dînsul pe ogoare Nu ne prea... răsare.

Unui mulgător frunțaș...

Vacile-i dau în șîștar Lapte pentr-un... „Lactobar“.